

Arielt (Vihar), Jane Simrose (Nők barátja), Santenay-né (Titok) „Miss Hobbs (címszerep), Armande („Tudós nők”), „Amihez minden asszony ért” jőzan és okoskót asszonya, s Bourdet „Szezelem órája” című darabjának mély érzéstől áthatott, önfeláldozó leányszerepe, egyik legvonzóbb és legkedvesebb alakításainak. 1923 óta örökös tagja a Nemzeti Színháznak, amelynek ma kétségtelenül egyik legnagyobb értéke. Legutóbb ifj. Hegedűs Sándor „Játékos” c. darabjában volt megérdemelt sikere, bár a közönség ennél különb s nagyobb feladatok, illetve ígéretek beváltását várja még tőle. (T. J.)

Várad József, színész, sz. 1845-ben, Nagykőrösön, megh. 1918 máj. 16-án, Kolozsvárott. — „Gyönyörű szál ember volt, kellemes volt a hangja, a népszínmű alakjai klasszikusok, jobb Csikós Bandi nálánál nem volt,” — írja róla Gyöngyi Izsó „Színész egy félszázadon át” c. könyvében. (Budapest, 1921. 87. oldal.)

Várad Lajos, színész, sz. 1895-ben, Miskolcon. Tizenhét éves korában az iskolából szökött meg, hogy egy vándorszínész-társulatnál megvalósíthassa álmait. Ezután a színészakadémia növendéke lesz. A háború kitörésekor bevonult a miskolci honvédtűzörekhez. Tisztiskolába Kassára került, ahol Faragó Ödön, akkori kassai színigazgató, felkérésére részt vett egy színielőadáson. Itt meglátta Erdélyi Miklós, nagyváradai színigazgató, akinek annyira megtetszett a fiatal szerelmes színész, hogy kiemelte őt a tiszti-iskolából és mint nélkülözhetlent, magával vitte Nagyváradra, azután Kolozsvárra, ahova az akkor filmhez távozott Várkonyi Mihály helyére szerződtek, szintén elsőrangú szerepkörrel. — Utána még Debrecenben, Heltai Jenő és Szegeden Andor Zsigmond, később Faragó Ödön igazgatása alatt működött, míg végül a Fővárosi Orfeum utolsó esztendejében felkerült ehhez a vállalatához, Pestre. Innen a Renaissance Színházhoz ment, de nemsokára ismét vidéken van, Horváth Kálmán ungvári társulatánál,

mint igazgatóhelyettes-főrendező. Itt találta meg ambíciójának legtágabb területét, mert mint színész, mint rendező és mint adminisztrátor is direktorának és a felvidéki magyar színészetnek egyformán hű katonája lehetett. Innen Iván Sándor vitte el a kassa-pozsonyi társulathoz, utána a Fővárosi Operett Színházhoz, majd az Uj Színházhoz került, s nagy sikerei révén (Ábris rózsája, Tüzek az éjszakában, Égő város) csakhamar a fővárosban is ismert nevet szerzett magának. 1930 őszén leszerződött a Belvárosi Színházhoz, amelynek azóta prominens színésze lett, rögtön az első évbéli nagy sikerei révén. Ebben az esztendőben főbb szerepei voltak: Ferike mint vendég: Balázs tanár, Aranyóra: Rendőrfelügyelő, Meddig fogsz szeretni?: Iván, stb.

Várad Margit, operaénekesnő (alt), sz. 1880 ápr. 6-án, Nagyváradon. Énektanulmányait Budapesten, Bellovics Imrénél kezdte, az Orsz. Zeneakadémián folytatta, majd Bécsben Röss és Niklas-Kempner asszony tökéletesítették tudását. 1899 márc. 1 óta 1920-ig volt érdemes tagja a Magyar Királyi Operaháznak. Legnagyobb sikere Suzuki bensőséges alakítása volt a „Pillangó kisasszony”-ban: maga Puccini tanította be, a ki akkor is, később is a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg a művésznőről. Szerepei még: Mignon, Azucena, (Troubadour), Urica (Álarcos bál), Márta (Faust, Hegyek alján), Maddalena (Rigoletto), Magdalena (Bibliás ember), sat. — 1908 óta dr. Székács Béla szerkesztő neje.

Várady Aladár György, színházi karmester, sz. 1873 jul. 19-én, Ipolyságon. 30 éven át működött vidéken. Mint zeneszerző országos hírnevet ért el, népdalai közül sokat tett népszerűvé. A nagyváradai színháznak közel egy negyedszázadon át volt karmestere. Működött Budapesten is, azután a miskolci városi dalárda karnagyává hívták meg. — „Léghajósok”, c. operettjét — szövege írta: Dutka Ákos — bem. 1905 ápr. 11-én, Nagyváradon.